

Duy Sesimi

– Arzeni · 16 Ocak 2015

sensin yağmura hüzün demleyen
sessizlikteyiz
ses toprağa karıştığında
duy
duyan yok mu sesimi
üşüştü aşk
zamanın telvesi dökük
duy
alev bulutu gözlerin
içimi ürpertiyor hücre köklerimde
yönünü şaşırılmış damla
yokluğuna çiseliyor yağmur
dökülmüş sırrı gönlümün

göz kararıyor çimen dehlizlerinde
bire birer üşüyor kelimeler
sis kaplıyor lügatimi
güneşten bi haber
yürüyor çamurlu sokaklarda
sana bıraktım baharları

duy sesimi
öksüz topal haykırışımı duy
sana intizarım gözlerine
izi kalmamış yetim bakışlarımın
içindeki çocuğu ağlatma
ne olur sev onu
yoksa toprak doymaz olur
kardelenlerin harman zamanı
beyazını yitirdi kış
savruldu güney yamacına dağın
aşkımız zamanları biçerken
bir türkü tutturdu ruhumuz
hicran terennümünde

ismın zaman duvarına mih
tik tak vuruyor didelerime
yorulan rüzgarda savruluyor hasret
vakit yanlı cümleler kuruyor
içim sararıyor hazanında
cismin parlıyor hüzünce
bazen çarpıyor kırgın sahile
badeler içsen diyorum
adım dili geçmiş zamana kalmasa
sana gel diyebilsem
bana gül diyebilsen
şehrımın ağzı olsa
şahidi ya da aşkımin
dili...